

РЕШЕНИЕ

№ 1897

гр. София, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА** като разглежда докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20231110132246 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.124 и сл. ГПК

Образувано е по предявен от Н. И. Р. против И. Б. Б., иск с правно основание **чл. 127а от СК** за заместване съгласието на ответника за издаване на паспорт за задгранични пътувания на малолетното им общо дете И. И.ов Б., роден на 01.08.2018г. майката желае да пътува с детето до държавите – членки на Европейския съюз, Република Швейцария и Великобритания.

В исковата молба се твърди, че страните живеят отделно. Бащата не проявява интерес към детето, което се отглежда основно от майката и нейното разширено семейство. Ищцата заявява, че с цел осигуряване на финансовото съществуване и издръжка на нея и детето от няколко години работи в Швейцария, където иска да може да взема и детето си. Когато е в чужбина за детето полагат грижи майка ѝ и разширеното ѝ семейство. Сочи се, че между родителите не може да бъде постигнато съгласие относно възможността детето да пътува в чужбина на екскурзии и почивки, както и да му се издаде необходимия за това паспорт. Бащата категорично отказвал да даде съгласие за пътуване на детето. Моли съдът да допусне предварително изпълнение на решението. Претендира разноски.

В срока за отговор по чл. 131 ГПК ответникът И. Б., редовно уведомен не взема становище по иска. Същият не се явява и в съдебно заседание.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Страните са родители на малолетното дете И. И.ов Б., ЕГН *****. Това е видно от представеното по делото Удостоверение за раждане, издадено въз основа на Акт за раждане № 0362/07.08.2018г. на Столична Община Район Надежда.

С Решение № 14254/22.08.2023г, постановено по гр. д. № 61156/2022г. по описа на СРС, 37 състав, което е влязло в сила ответникът И. Б. е лишен от родителски права на основание чл. 132, ал.1, т. 1 и 2 от СК. Родителските права по отношение на малолетното дете се упражняват от майката, която го отглежда с помощта на разширеното си семейство.

В хода на производството е разпитан свидетелят мая ., майка на ищцата, чиито показания съдът кредитира напълно в условията на чл. 172 ГПК. Свидетелката разказва, че майката на детето работи в Швейцария, но често си идва. За детето се грижи свидетелката и нейни роднини. Детето говори всеки ден с майка и страда, че не може да отиде с нея в чужбина. Бащата е молен многократно от дъщеря ѝ да даде съгласие за излизане на детето в чужбина, на което той е отказвал. Същият не давал и издръжка за детето и отказвал всякакво съдействие за неговото отглеждане.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 127а СК спорът между родителите за пътувания на детето им в чужбина и за издаването на необходимите лични документи за това се решава от съда по настоящ адрес на детето. Съгласно разпоредбата на чл.76, т.9 от ЗБЛД може да не се разреши напускането на страната на малолетни и непълнолетни и поставени под запрещение лица, които нямат нотариално заверено писмено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, настойница, попечители, като при разногласие между родителите спора се решава по реда на чл.127а от СК.

За да е допустимо настоящото производство трябва между родителите на детето да е налице непреодолимо разногласие по спорния въпрос, каквото в случая съдът приема, че е налице, с оглед заявената по делото процесуална позиция на ответника, който въпреки редовното си уведомяване не се явява и не заявява становище по същество. При установеното противопоставяне от страна на бащата, на каквото съдът приравнява липсата на заявена категорична позиция както и данните в гласните доказателства, събрани по делото, намира, че дължи произнасяне по същество по спорните въпроси, *като съобрази най-вече интересите на детето.*

Безспорно е, че в интерес на детето е да пътува извън територията на Република България, да придобива впечатления и от другите държави, като по този начин се разширява неговият мироглед, в каквата насока е и разпоредбата на чл.35, ал.1, изр.І от Конституцията на Република България, според която „всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели”, като според чл. чл.35, ал.1, изр.ІІ КРБ „това право може да се ограничава само със закон, за защита на националната сигурност, народното здраве и правата и свободите на други граждани”. Правото на свободно движение в рамките на държавите-членове на Европейския съюз е гарантирано и от чл.3, §2 от Договора за Европейски съюз. Това правото, обаче, включително и правото на всяко дете да е с родителите си по чл.9 от Конвенцията за защита на правата на детето и правото на личен и семеен живот, гарантирано от Европейската конвенция за правата на човека, *не сочат на безусловно задължение към съда да замести съгласието* на всеки един от родителите му детето да пътува с другия родител извън пределите на страната. Съдът може да замести липсващото съгласие **само** ако проектното пътуване на детето в чужбина е в негов интерес. При конкретната преценка за интереса на детето, съобразена и с цитираните актове, се налага извод, че някои пътувания в чужбина на детето, дори с родителите биха могли да имат негативно въздействие за него, поради което съдът не следва да ги разрешава. Още, повече, че на въпроса за степента на конкретност на искането за даване на съдебно разрешение за пътуванията на детето в чужбина съществува и задължителна практика на ВКС. ВКС приема, че детето има право на свободно придвижване - вкл. пътуване в чужбина, но не може да го упражнява нито само, нито със съгласието само единия от двамата родители. При нужда на детето да пътува в чужбина и разногласие на родителите за това, съдът може да разреши конкретни пътувания за определен период от време и до определени държави или неограничен брой пътувания през определен период от време, но също до определени държави.

В конкретния случай упражняването на родителските права по отношение на детето И. Б. са предоставени за упражняване от майката, а бащата е лишен от такива на основание чл. 132, ал. 1 т. 1 и т. 2 от СК. *Съблюдавайки най-добрия интерес на детето*, включващ в

най-широк смисъл добруването и благоденствието на детето и с оглед конкретните индивидуални обстоятелства на настоящият казус, съобразявайки възраст на детето – навършени шест години, обстоятелството, че то все още не е започнало началното си образование в страната, което е задължително, степента на неговата зрялост, с оглед възрастта му мотивират съда да приеме, *че разрешението за пътуване в чужбина до Държави членки на ЕС, Швейцария и Великобритания за период от време не повече от десет месеца в годината, за срок от пет години, е в интерес на последното*. В случая не би могло да се презюмира, че е налице някакъв риск за детето, ако пътува до посочените дестинации, придружавано от майка си или упълномощено от нея пълнолетно лице, а от друга страна по делото не се събраха доказателства, от които да се направи извод, че съществува опасност майката да напусне за постоянно страната заедно с детето. Не може да се приеме и че е налице риск за здравето и/или сигурността на детето при пътуванията до цитираните дестинации доколкото това не са места на размирици, епидемии, граждански войни и др., а майката е в състояние да полага адекватна грижа за детето си, така както го е правила до момента.

Съдът намира за необходимо да напомни на родителите, че те са хората, които следва да осигурят нормална и спокойна среда за развитието на детето си. Всеки от родителите следва да прояви дължимите грижа и внимание към детето си, без да засяга авторитета на другия родител и омаловажаването му като родител, да се стремят да осигурят на детето си възможност за пълноценно общуване и с двамата си родители, като в случаите когато родителят е действал сам при избор на конкретна дестинация и период за пътуване с детето извън страната, той е длъжен да уведоми другия родител за това, като му предостави всичката необходима информация свързана с пътуването и престоя на детето извън пределите на РБългария (арг. от чл.123, ал.1, пр.2 СК).

Относно срока на даваното разрешение настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, още, че този срок е съобразен с възрастта и интереса на детето, за който именно е длъжен и служебно да следи (арг. и от чл.127а, ал.3, изр.3 и ал.4 от СК), поради което и не е тясно обвързан от искането на страните, първоначално заявени или уточнение в последствие, за което не е необходимо изменение на исковата претенция по реда, предвиден в ГПК, тъй като производството по делото е по характер спорна съдебна администрация.

За яснота на страните следва да бъде отбелязано още, че в производството по спорна съдебна администрация по реда на чл.127а СК съдът не е обвързан от формулираното от молителя искане относно брой пътувания, период от време и определени държави. В рамките на заявеното искане с молбата по чл.127а СК съдът разполага с власт да разреши конкретни пътувания в период от време, различен от първоначално заявения и до определени държави, част от поисканите с молбата, или да разреши неограничен брой пътувания, но до определени държави, без да дължи отхвърлителен диспозитив.

Що се отнася до искането за заместване съгласието на бащата за издаването на лични документи (паспорт) на малолетното дете И. Б. за пътуване извън пределите на РБългария, то това искане, в случая е свързано и е последица от решаване на въпроса за пътуване извън страната. С оглед фактите по делото съдът не намира основание да не бъде заместено съгласието на бащата за издаване, респ. преиздаване на паспорт на детето. Заместването на липсващото съгласие на ответника за издаване паспорт на детето не би нарушило по никакъв начин правата и интересите на последното.

По предварителното изпълнение на решението:

Съгласно разпоредбата на чл.127а, ал.4 от СК съдът може да допусне предварително изпълнение на постановеното решение, каквото искане ищецът е заявил с исковата молба. В тази разпоредба за разлика от случаите по чл.242, ал.1 и ал.2 от ГПК, където са визирани само осъдителни решения, законодателят е предвидил възможност и за допускане предварително изпълнение на акт на спорна съдебна администрация.

Предвид обстоятелството, че родителските права се упражняват само от майката,

същата живее и работи в Швейцария, а бащата е лишен от родителски права искането за предварително изпълнение е основателно. По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че следва да се допусне предварително изпълнение на решението.

По разноските:

Разноски по делото се претендират от ищцата с исковата молба, но такава не ѝ се следва, с оглед характера на настоящото производство – спорна съдебна администрация. Това е така, защото въпросът за пътуване на дете извън страната и за издаване на необходимите за това документи е част от родителската отговорност върху общото дете на страните, поради което и доколкото произнасянето на съда не е обусловено от само от поведението на страните, а от интереса на детето, правилото на чл. 78, ал. 1, респ. ал.3 от ГПК не може да намери приложение и разноските следва да се понесат от страните, така, както са направени.

По изложените мотиви Софийски районен съд

РЕШИ:

ЗАМЕСТВА, на основание чл.127а СК, във вр. с чл.76, т.9 ЗБЛД, **СЪГЛАСИЕТО** на **И. Б. Б., ЕГН *******, с адрес гр. София, за пътуване на малолетното дете **И. И.ОВ Б., ЕГН *******, придружавано от майка си – **Н. И. Р., ЕГН *******, или упълномощено от нея пълнолетно лице, извън пределите на Република България до Държавите - членки на ЕС, Швейцария и Великобритания, без ограничение броя на пътуванията и за време не повече от десет месеца в годината, **за срок от пет години**, считано от влизане в сила на решението.

ЗАМЕСТВА, чл.127а СК, във вр. с чл.76, т.9 ЗБЛД, **СЪГЛАСИЕТО** на **И. Б. Б., ЕГН *******, с адрес гр. София за издаването на паспорт, по реда на ЗБЛД на малолетното му дете **И. И.ОВ Б., ЕГН *******, представлявано от неговата майка и законен представител си – **Н. И. Р., ЕГН *******, двамата с адрес гр. София, както и за получаването му от майката.

ДОПУСКА на основание чл. 127, ал. 4 ГПК **ПРЕДВАРИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ** на решението.

Оставя без уважение исканията на страните за присъждане на разноски по делото, като неоснователни.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните, като в частта за предварително изпълнение има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред СГС в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____